

РЕШЕНИЕ

№ 10667

гр. София, 27.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 13.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **870** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по повод на жалба, подадена от А. И. А., чрез адв. Д. против ЗППАМ № 24-4332-004757/29.08.2024г. по чл. 171 т.1 б. Б от ЗДвП, с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ "временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане".

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна като издадена в нарушение на материалния и процесуален закон, при допуснати съществени процесуални нарушения. Навеждат се доводи, че лицето не е водач на процесния автомобил, тъй като не е бил спрян за проверка по време на шофиране, оспорва се твърдения отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за употреба на алкохол и/или наркотични вещества и техни аналози, тъй като жалбоподателят не владее български език, не е бил осигурен преводач и същият не е разбрал какво се иска от него. Сочи, че се е явил в болнично заведение, за взимане на биологичен материал, но му било отказано, поради което направил собствено лабораторно изследване, от което е видно, че не е употребявал наркотични вещества. По отношение на алкохола, религиозните му убеждения забраняват употребата му. Сочи се неизяснена фактическа обстановка, липса на фактически основания за факти и обстоятелства,

съответни на предвидените в нормата. Изтъква се липса на мотиви и относно срока на наложеното наказание. Изтъква се противоречие на акта с целта на закона, превратно упражняване на власт от страна на органа. Моли за отмяна на заповедта. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят А. И. А. редовно призован, не се явява, не се представлява.

Ответникът – Р. Б. Н. – полицейски инспектор към СДВР, сектор "Пътна полиция", редовно призован за съдебното заседание, се представлява от процесуален представител, който излага становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия GA с бланкетен № 1151191 от 07.08.2024 г. с който е установено, че жалбоподателят А. И. А. на същата дата около 02, 16 часа в [населено място], на ул. Д. Л. с посока на движение от ул. Б. С. към ул. проф. К. П. като водач на лек автомобил, до номер 4 , управлява лек автомобил Р. Ровер с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Е. К. 1- клон С.“ , Е., като при извършена проверка отказва да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер с № ARBA 0140, както и за употреба на наркотични вещества и техните аналози с техническо средство DRUG TEST модел ARBA0023. На водача е издаден талон за медицинско изследване и 7 бр. стикери.

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 29.08.2024 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, поради което е заповядал временно да се отнеме свидетелството за управление на жалбоподателя до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка. Установено е, че лицето се е явило за медицинско изследване на друга дата и час, поради което такава не е извършено.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това

задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. "а" се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност.

Компетентността на органа по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 513з-6400 от 07.07.2023г. на директора на СДВР, Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи и Акт за встъпване в длъжност.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП, който текст предвижда "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца".

Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ - е управлението на МПС след употреба на алкохол, наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване. В случая жалбоподателят е отказал да бъде изпробван с техническо средство както за употреба на алкохол, така и за наркотични вещества и техни аналози. Също така не се е явил и не е дал сравнителен материал за кръвно изследване в посочения срок.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т. 1, б. "б." от ЗДвП императивно въвежда ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употребата на наркотици или техните аналози, т. е. законодателят е предвидил забрана за водачи на МПС да шофират под наркотично опиянение, както и ако откаже да бъде изследвано. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни

предпоставки: Първо лицето към момента на проверката да управлява МПС и в резултата на проверката да се установи, че то е употребило алкохол или наркотици. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т. 1, б. "б. ".

С оглед нормата на чл. 171, т. 1, б. "Б" от ЗДВП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - административната мярка е временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Наложеният ПАМ е с временен характер, както изрично е предвидено в оспорвания административен акт. Срокът, в който се отнема СУМПС е нормативно предвиден и не подлежи на преценката на административния орган.

Изложените в жалбата възражения са неоснователни, тъй като отказът за даване на проба за наркотици или техните аналози е приравнен на употребата на такива и за него законодателят е предвидил по - сериозни санкции. По делото има данни, че в определения срок лицето не се е явило в медицинско заведение, за извършването на медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване наличието на наркотици в кръвта му и химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Представената справка от медицинска лаборатория от 13.08.2024г. не представлява доказателства, което да е релевантно по случая. По повод възражението, че жалбоподателят не е имал качеството „водач на МПС“, твърдението се опровергава от доказателствата по делото – докладна записка/л.20/, от която става ясно, че жалбоподателят е спрял за проверка по време на движение на автомобила, управляван от него, в нарушение на правилата за движение по пътищата.

Що се касае за невладеенето на български език и нуждата от преводач, то по делото няма данни същия да не разбира езика до степен, че да не му е ясно какво се иска от него при полицейската проверка. В нито един документ не е посочено, че лицето не владее български език, а от справката за нарушител е видно, че той е държал изпит за издаване на СУМПС, както и че в рамките на две години има множество нарушения, за които са му налагани наказания. Следователно не е съответно на данните по делото твърдението, че жалбоподателят не разбирал за какво е проверката и че не владее езика.

Ето защо се явява изводът на административния орган за наличие на предпоставки по чл. 171, т., б. "б. " от ЗДВП, на основание на която разпоредба е наложена процесната принудителната административна мярка "временно отнемане на

свидетелството за управление на моторно превозно средство за не повече от осемнадесет месеца".

С оглед горното съдът намира обжалваният административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

На ответника се дължат разноски на основание чл. 24от Наредба за заплащането на правната помощ, съгласно който по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 62 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. И. А. ЕГН/ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. Д. против ЗППАМ № 24-4332-004757/29.08.2024г. по чл. 171 т.1 б. Б от ЗДВП, с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ "временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане".

Осъжда А. И. А. да заплати на СДВР сумата от 100 сто/разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.